

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

Ἡ Ἁγία Κασσιανή, ἡ Ὑμνογράφος¹

† 7η Σεπτεμβρίου

Ἡ Ἁγία Κασσιανή (Κασσία, Εἰκασία ἢ Ἴκασία) γεννήθηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 800-810. Μονογενῆς θυγατέρα εὐπατριδῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διεκρίνετο γιὰ τὴν σπάνια εὐφυΐα της, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἔξοχο σωματικὸ κάλλος της.

Ὄταν ὁ Αὐτοκράτωρ Θεόφιλος (829-842) ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῆ, στὴν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσα τῶν Ἀνακτόρων, «τὸ τρικλίνιο τοῦ μαργαρίτου», ὠργανώθηκε δεξίωσις, στὴν ὁποία εἶχαν προσκληθῆ οἱ δώδεκα ὠραιότερες καὶ ἐπιφανέστερες νέες τῆς βυζαντινῆς ἀριστοκρατίας. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἓνα χρυσὸ μῆλο ὡς σύμβολο ἀρραβῶνος στὴν νέα τῆς ἀρεσκείας του.

Ὁ νεαρὸς Θεόφιλος ἐλκύσθηκε ἀμέσως ἀπὸ τὴν ὠραιότητα τῆς Κασσιανῆς καὶ κρατώντας τὸ χρυσὸ μῆλο στὰ χέρια τὴν πλησιάσε καὶ στάθηκε ἐνώπιόν της.

Γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πνεῦμά της, τῆς εἶπε χαριεντιζόμενος: «Ὡς ἄρα διὰ γυναικὸς ἐρρῦθ τὰ φαῦλα», ἐννοώντας τὸ παράπτωμα τῆς Εὐας.

Ἡ εὐφροεστάτη Κασσιανὴ μὲ αἰδῶ τοῦ ἀπήντησε: «Ἀλλὰ καὶ διὰ γυναικὸς πηγάζει τὰ κρεῖττονα», ὑπαινισσομένη τὴν Παναγία, τὴν νέα Εὐα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπήγασε ἡ σωτηρία στὸν κόσμον.

Δυσареστημένος ὁ Θεόφιλος ἀπὸ τὴν εὐστοχη ἀπάντησί της καὶ φοβούμενος μήπως ἡ λογία ἀρχόντισσα ὡς σύζυγος ὑπερτερῆ ἐκείνου στὴν εὐφυΐα, τὴν προσπέρασε καὶ προσέφερε τὸ χρυσὸ μῆλο στὴν

σεμνή Θεοδώρα († Μνήμη: 11η Φεβρουαρίου)².

* * *

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιο αὐτό, ἡ Κασσιανὴ ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὴν τύρβη τοῦ κόσμου καὶ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτὴ της στὸν οὐράνιο Νυμφίο.

Ὄταν ἀπέθανε ὁ εἰκονομάχος Θεόφιλος (842) καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα Θεοδώρα ἀπεκατέστησε τὴν Ὁρθοδοξία, τότε ἡ Κασσιανὴ ἵδρυσε στὸν λόφο τοῦ Ἐβδόμου Μονή, τὴν ἐπονομαζομένη «τὰ Κασσίας».

Ἐκεῖ ἐκάρη Μοναχὴ καὶ ἀνέλαβε τὴν ἡγουμενία, παρακινούμενη ἀπὸ τὶς προτρεπτικὲς ἐπιστολὲς τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου († Μνήμη: 11η Νοεμβρίου).

Στὴν Μονὴ της περιέθαλπε πτωχὲς γυναῖκες. Ἡ ἴδια ἔζησε ἐκεῖ τὸν ὑπόλοιπο βίῳ της, προσευχομένη καὶ ἀποθησαυρίζουσα τὸν πλοῦτο τῶν θεολογικῶν της σκέψεων στοὺς θαυμάσιους ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους της, οἱ ὁποῖοι τὴν κατατάσσουν μεταξὺ τῶν κορυφαίων Ὑμνογράφων τῆς Ἐκκλησίας³.

---

1. Ἄγνωστη στὰ Ἀγιολόγια, ἡ Κασσιανὴ τιμᾶται στὴν Κάσο τῆς Δωδεκανήσου. Τὸν περασμένο αἰῶνα οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, σχετίζοντας τὸ ὄνομα τῆς Κασσιανῆς μὲ τὸ ὄνομα τοῦ νησιοῦ της, τὴν καθιέρωσαν ὡς Πολιοῦχο, ὥρισαν τὴν Μνήμη της στὶς 7 Σεπτεμβρίου καὶ τῆς ἔγραψαν Ἀκολουθία.

2. Τὸ ἐπεισόδιο αὐτὸ ἀναφέρεται ἀπὸ τοὺς βυζαντινοὺς Χρονογράφους Γεώργιο Ἀμαρτωλό, Συμεὼν Μάγιστρο, Ζωναρᾶ κ.ἄ.

3. Τῆς ἀποδίδονται περίπου τριάντα ἐπτὰ Ἐκκλησιαστικοὶ Ὑμνοι καὶ μάλιστα οἱ Εἰρμοὶ τῶν πέντε Ὁδῶν τοῦ Κανόνος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου καὶ τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ τῶν Χριστουγέννων. Ἐμείνει ὅμως γνωστὴ ἀπὸ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων τῶν Αἰῶνων τῆς Μεγάλης Τετάρτης, τὸ ὁποῖο φέρει καὶ τὸ ὄνομά της, τὸ περίφημο Τροπᾶριο «τῆς Κασσιανῆς».

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!